

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 421/21
2.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Весне Филиповић и Александре Ђорђевић, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА из ..., улица ... бр. ... и мал. ББ, кога заступа законски заступник, мајка АА, а чији је заједнички пуномоћник Александра Смилевски, адвокат из Панчева, улица Жарка Зрењанина бр.3/2, против туженог-противтужиоца ВВ из .., улица ... бр. ..., чији је пуномоћник Арко Едвард, адвокат из Ковина, Трг ослобођења број 1, ради измене одлуке о издржавању детета по тужби, а по противтужби ради измене одлуке о начину вршења родитељског права, одлучујући о жалбама тужилаца-противтужених и туженог-противтужиоца изјављеним против пресуде Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 305/19 од 17.04.2019.године, у седници већа одржаној дана 2.9.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА се као неоснована жалба туженог-противтужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 305/19 од 17.04.2019.године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени-противтужилац ВВ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ББ плаћа 2.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе 20.12.2016. године, па убудуће, сваког до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена, са законском затезном каматом почев од доспелости сваке појединачне рате до исплате, а све заостале износе одређене овом пресудом у једном износу на рачун законске заступнице детета, мајке АА, број ..., који се води код банке "Intesa" а.д. Београд, а све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, чиме се мења пресуда Основног суда у Панчеву – Судске јединице Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21.12.2012. године у делу дечијег законског издржавања.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 305/19 од 17.04.2019.године у преосталом делу става првог изреке којим је обавезан тужени-противтужилац ВВ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ББ плаћа 10.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе 20.12.2016. године, па

убудуће, до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена, са законском затезном каматом почев од доспелости сваке појединачне рате до исплате, а све заостале износе одређене овом пресудом у једном износу на рачун законске заступнице детета, мајке АА, број ..., који се води код банке "Intesa" а.д. Београд, а све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, чиме се мења пресуда Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21.12.2012. године у делу дечијег законског издржавања и тужба тужилаца-противтужених у том делу **ОДБАЦУЈЕ**.

ПРЕИНАЧАВА се пресуда Основног суда у Смедереву-Судске јединице у Ковину П2 305/19 од 17.04.2019.године у ставу другом изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени-противтужилац ВВ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. Сина ББ плаћа месечно поред досуђеног износа из става првог изреке од 2.000,00 динара, још 3.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 20.12.2016. године, па убудуће, до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена, са законском затезном каматом почев од доспелости сваке појединачне рате до исплате, а све заостале износе одређене овом пресудом у једном износу на рачун законске заступнице мал. ББ, мајке АА, број ..., који се води код банке "Intesa" а.д. Београд, а све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, чиме се мења пресуда Основног суда у Панчеву – Судске јединице Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21.12.2012 године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужилаца-противтужених изјављена против става првог изреке пресуде Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 305/19 од 17.04.2019.године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца-противтужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен преостали део нерешеног тужбеног захтева тужилаца – противтужених АА и ББ, кога заступа законски заступник, мајка АА, па је обавезан тужени – противтужилац ВВ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ВВ плаћа 12.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе, 20.12.2016. године, па убудуће, до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена, са законском затезном каматом почев од доспелости сваке појединачне рате до исплате, а све заостале износе одређене овом пресудом у једном износу на рачун законске заступнице детета, мајке АА, број ..., који се води код банке "Intesa" а.д. Београд, а све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, чиме се мења пресуда Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21.12.2012. године у делу дечијег законског издржавања, као и у делу става петог изреке пресуде Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21. децембра 2012. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован преостали

део нерешеног тужбеног захтева тужилаца – противтужених да се тужени-противтужилац ВВ обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ББ плаћа износ преко досуђеног од 12.000,00 динара до траженог износа од 15.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе 20. децембра 2016. године, па убудуће, до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена, а на одбијајуће износе од досуђеног до траженог износа и законску затезну камату почев од доспелости сваке појединачне рате до исплате, а све заостале износе одређене овом пресудом у једном износу на рачун законске заступнице детета, мајке АА, број ..., који се води код банке “Intesa” а.д. Београд, а све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева и предлог за издавање привремене мере да се делимично лиши родитељског права тужени-противтужилац ВВ, и то у делу који се односи на давање сагласности за путовање малолетног детета, ББ, у иностранство само у туристичке сврхе, без промене пребивалишта детета. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужиоци-противтужени побијајући је у целости због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и тужени-противтужилац побијајући је како то произилази из садржине жалбе у усвајајућем делу (став први изреке) због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), у вези члана 202 Породичног закона (“Службени гласник РС” бр. 18/05, 72/11 – други закон и 6/15), Апелациони суд је нашао да је жалба тужилаца-противтужених изјављена на став други основана, на став трећи и четврти неоснована, док је жалба против става првог недозвољена, а жалба туженог-противтужиоца на став први делимично основана.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин III-18 П2 533/12 од 21. децембра 2012. године обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу – противтуженом мал. ББ на име свог дела доприноса за издржавање плаћа износ од 7.000,00 динара. Дана 20.12.2016 тужиоци-противтужени су поднели тужбу ради измене одлуке о висини издржавања. Мал. ББ је рођен дана ... године у ... и мајци АА поверен на самостално вршење родитељског права, док су уређени лични односи мал.тужиоца - противтуженог и оца ВВ, овде туженог - противтужиоца. Мал. ББ је ...године напунио ... година. Ученик је трећег разреда Основне школе “ТГ” у ..., тренира одбојку, редовна месечна чланарина је 1.500,00 динара, а спортска опрема је коштала 6.000,00 динара. Трошкови телефона су 1.000,00 динара, док му за ужину мајка издваја 1.500,00 динара месечно. Мал. ББ је нормалног раста и развоја за свој узраст. Има равна стопала и неправилно држање кичме, што изискује трошкове терапија, одлазак на пливање и код физијатра. Његове потребе су 26.000 динара месечно. Мал. ББ живи са мајком у ..., у кући површине 100м² која је власништво његове баке ДД. Мал. ВВ и његову мајку помажу његове

тетке које живе у ... Мајка тужиље – противтужене, а баба мал. ББ, нема личних примања јер није стекла услове за пензију, а претходно остала без посла након отварања стечаја над фирмом у којој је била запослена, бави се баштованством и гаји поврће. Месечни режијски трошкови ове породице су 20.000,00 динара, а за грејну сезону за чврсто гориво потроше око 1.500 евра. АА је стара ... година, по занимању је козметичар. Њена зарада је 35.000,00 динара месечно према потврди послодавца за период октобар – децембар 2016. године. Тужени је стар ... године, по занимању је виши спортски тренер. Живи у заједници са својим родитељима и млађим братом. Током поступка по тужби тужилаца-противтужених од 20.12.2016.године тужени-противтужилац је прекинуо радни однос код фирме “БТ” а.д. ..., где је према потврди о запослењу и висини примања од 02.02.2017. године остваривао нето зараду од 30.541,71 динара. У овој фирми тужени је раскинуо радни однос јер је одлучио да се бави и издржава само од пољопривреде, али се у току поступка поново запослио у новој фирми где остварује зараду од 54.000,00 динара месечно. Тужени и његов отац имају 3 хектара земље у власништву на којем гаје нану, камилицу, першун, док је у закуп узео и 5 хектара земље. За јачање пољопривредног газдинства тужени узимао је позајмице и три кредита. Од машина поседује трактор и приколицу, има ауто, за гориво да би отишао на посао троши око 1.200,00 динара. Пушач је, троши месечно 6.000,00 динара за цигарете. Власник је плаца који је купио за 2.000 евра, а други плац су му поклонили родитељи. Његове потребе су минималне, око 19.000,00 динара. Месечне потребе тужиље свде се на минимум, а тичу се хране и куповине средстава личне хигијене. Тужилца мора себи месечно да обезбеди сочива која коштају 12.000,00 динара. Родитељи мал. ББ немају других обавеза издржавања већ једино имају законску обавезу издржавања према малолетном сину, ББ. Пресудом Основног суда у Смедереву - Судске јединице у Ковину П2 1098/16 од 31.01.2018.године у ставу другом изреке која је у том делу постала правноснажна дана 18.12.2018.године, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ББ плаћа 10.000 динара месечно почев од дана подношења тужбе 20.12.2016.године па убудуће, до 15. у месецу за текући месец, док за то трају законски услови или док ова пресуда не буде измењена.

Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад Ковин од 21.11.2017.године у погледу захтева за делимично лишење родитељског права оца ВВ у погледу давања сагласности сматра се да родитељи једно другом и без проблема могу давати сагласност за путовање у иностранство у туристичке сврхе као што су исто урадили у лето 2017.године, па је дечак ишао на море најпре са татом а затим и са мајком. Према допуни налаза и мишљења истог органа старатељства од 23.01.2018. године у погледу захтева за делимично лишење родитељског права оца, ВВ родитељи су постигли договор у вези сагласност за одлазак на путовање са дететом у иностранство за време годишњих одмора. Отац је прихватио да ће мајци давати сагласност за период кад дете буде требало да путује са мајком и обрнуто мајка оцу, али под условом да буде јасно написан временски период када ће дете бити на путовању. За све остало договарали би се родитељи. Оба родитеља своје исказе су потврдили својим изјавама на записник. Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад од 10.04.2019. године нема елемената лишење за делимично одузимање родитељског права оцу ВВ и то у делу који се односи на давање сагласности за путовање детета у иностранство само у туристичке сврхе без промене пребивалишта детета. Бивши супружници родитељи мал. ББ ни након неколико година раскида заједнице немају међусобно поверење иако је доста

саветодавно рађено у том правцу па Центар сматра да би било неопходно упућивање родитеља у саветовалиште за брак и породицу. Родитељи су се том приликом изјаснили да неће правити сметњу око давања сагласности за путовање мал.детета.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженог -противтужиоца да на име свог дела доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно 12.000,00 динара, а који износ је адекватан и сразмеран потребама његовим и могућностима туженог, али који свакако није довољан да задовољи све његове потребе које ће надокнадити мајка којој је дете поверено на самостално вршење родитељског права. Првостепени суд је одбио део тужбеног захтева мал. тужиоца-противтуженог преко досуђених 12.000,00 динара до тражених 15.000,00 динара као превисоко постављен, узимајући у обзир напред утврђено чињенично стање, те је применом одредаба члана 154, 160 и 164 Породичног закона РС одлучио као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде.

Правилна је одлука првостепеног суда у којој изражава став да су се стекли услови из члана 164 Породичног закона да се промени висина обавезе издржавања, утврђена пресудом Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21.12.2012. године у делу дечијег законског издржавања, јер су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука, имајући у виду протек времена јер је мал. ББ ... године напунио ... година, да раније није похађао школу а да је сада ученик ... разреда основне школе, који тренира одбојку, што несумњиво указује да је дошло до повећања његових укупних егзистенцијалних потреба у виду обуће, одеће, исхране, али и школовања и едукативних потреба. Обзиром да су његове потребе повећане у односу на његов узраст када је донета претходна судска одлука, то се претходно досуђеним износом од 7.000,00 динара не могу задовољити све његове потребе. Такође, измениле су се и могућности родитеља како у односу на пресуду од 21.12.2012.године тако и на пресуду Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 1098/16 од 31.01.2018.године која је постала правноснажна дана 18.12.2018.године, јер је сада отац мал. детета у радном односу, остварује зараду од 54.000,00 динара, као и приходе од пољопривреде јер његов отац и он имају пољопривредно земљиште у власништву и обрађују пољопривредно земљиште од кога тужени убире приход, располаже имовином на своје име, као и мајке која је сада у радном односу са примањима од 35.000 динара, при чему родитељи немају законску обавезу издржавања других лица.

Међутим, како је о тужбеном захтеву тужилаца-противтужених у погледу висине издржавања након доношења пресуде Основног суда у Панчеву – Судска јединица Ковин, пословни бр. III-18 П2 533/12 од 21. децембра 2012. године чију измену тужиоци-противтужени траже, због чега су и поднели тужбу дана 20.12.2012.године, правноснажно одлучено пресудом Основног суда у Смедереву-Судска јединица у Ковину П2 1098/16 од 31.01.2018.године на начин да је тужени-противтужилац обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање мал. сина ББ плаћа 10.000,00 динара месечно, првостепени суд није могао у том делу да одлучи тако што је ожалбеном пресудом досудио на име законске обавезе издржавања износ од 12.000 динара јер је у том износу садржан и износ од 10.000 динара по правоснажној пресуди, због чега је одлука из става првог изреке у делу за износ од 10.000 динара применом

одредаба члана 387 тачка 4 у вези члана 391 став 2 ЗПП морала бити укинута као ставом другим изреке ове другостепене одлуке.

Такође, по налажењу Апелационог суда у Београду, приликом утврђивања висине издржавања, првостепени суд је погрешно применио одредбу члана 160 и 164 Породичног закона када је одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде.

Чланом 6 став 1 Породичног закона је прописано да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета. Одредбом члана 73 истог закона је прописано да родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним тим законом. Малолетно дете сходно члану 154 став 1 Породичног закона има право на издржавање од стране родитеља. Издржавање се у смислу члана 160 наведеног закона одређује према потребама повериоца издржавања које зависе од његових година, здравља, образовања, имовине и прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања али и могућностима дужника издржавања које зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица те и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164 ПЗ прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Наиме, имајући у виду чињеницу да су се егзистенцијалне и едукативне потребе мал. ББ као ученика ... разреда основне школе увећале, те стандард и могућности оба родитеља, као и минималну суму издржавања у моменту пресуђења (при чему је минимална сума издржавања правилно узета само као оријентациона за одређивање потребних средстава за издржавање и правилно оцењена заједно са свим осталим релевантним околностима конкретног случаја, и као оријентир у односу на стандард – најбољег интереса детета), то по налажењу Апелационог суда износ од 15.000,00 динара на име издржавања мал. ББ представља износ који је адекватан могућностима туженог да доприноси издржавању мал.детета, због чега је првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке за износ од 2.000 динара, а преиначена у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да поред досуђеног износа на име свог доприноса у издржавању заједничког малолетног детета од 2.000 динара плаћа још 3.000,00 динара, што заједно са износом од 10.000 динара који отац мал.детета већ плаћа по правноснажној пресуди од 18.12.2018. године, чини износ од 15.000,00 динара.

Ово с разлога јер је обавеза родитеља да издржавају малолетно дете заједничка, родитељи су дужни да издржавају дете из сопствене имовине и прихода у складу са својим могућностима. Висина издржавања одређује се према критеријумима прописаним чланом 160 Породичног закона РС (према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања), при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став први). Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (став други). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање

издржавања (став трећи). Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом (став четврти). Висина издржавања треба да омогући такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ - дужник издржавања. Обзиром на утврђене потребе мал.детета од 26.000 динара, висину примања и прилике мајке као другог родитеља коме је мал.дете поверено на чување, васпитање и делимично издржавање, као и околности на страни дужника издржавања – туженог као оца мал. детета (његова примања и могућност да остварује додатне приходе од пољопривредног газдинства без обавезе издржавања других лица, као и његове потребе) по налажењу Апелационог суда износ од 15.000,00 динара месечних прихода за издржавање малолетног детета представља износ који је адекватан могућностима туженог да доприноси издржавању мал. ББ.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је сума издржавања одређена превисоко јер сам плаћа све обавезе домаћинства, сам финансира храну одећу, обућу, личну хигијену, а још увек отплаћује и пољопривредне кредите које је подизао како би унапредио пољопривредну производњу. Наиме, ради се о здравом, радно способном лицу који може и мора да обезбеди суму којом ће омогућити задовољење потреба мал. ББ уз материјално учешће тужиле као законске заступнице мал.ББ која поред новчаних износа издвојених за његово издржавање, пружањем неге, васпитања и старања о њему доприноси ББ издржавању. Притом, тужени је у могућности да, обзиром да он и његов отац имају пољопривредно земљиште у власништву и да располаже имовином на своје име, додатно зарађује и да улагањем већег радног ангажовања остварује веће приходе којима ће задовољити сопствене потребе, као и потребе свог мал.сина.

Одлучујући о делу тужбеног захтева и предлогу за издавање привремене мере да се тужени ВВ делимично лиши родитељског права и то у делу који се односи на давање сагласности за путовање мал. детета, ББ, у иностранство само у туристичке сврхе, без промене пребивалишта детета, првостепени суд је имајући у виду извештаје органа Центра за социјални рад “Ковин” одбио тужбени захтев, јер по налажењу првостепеног суда тужила није доказала испуњеност објективних и законских разлога због којих би отац детета делимично био лишен родитељског права и то у делу који се односи на давање сагласности за путовање малолетног детета у иностранство само у туристичке сврхе без промене пребивалишта детета. За своју одлуку у овом делу првостепени суд је дао довољне и правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

На другачије решење ове правне ствари не могу утицати наводи жалбе тужиле да су тешко нарушени родитељски односи између оца и мајке детета те да се у будућности не може очекивати да ће мајка детета добити сагласност туженог за путовање са дететом у иностранство, да је мајка детета из тог разлога први пут одвела дете на море у лето 2017. године, а да до дана доношења ожалбене пресуде тужени није дао сагласност да се дете води ван граница Србије а што произилази и из исказа сведока ДД баке мал.детета чији исказ је и поред наведеног суд ценио као искрен и објективан и на њему засновао своју одлуку.

Одредбом члана 81 и 82 Породичног закона, прописани су разлози за потпуно и делимично лишење родитељског права и то су злоупотреба права и грубо занемаривање дужности из садржине родитељског права у случају потпуног лишења, односно

несавесно вршење родитељског права или дужности из садржине родитељског права када је реч о делимичном лишењу родитељског права. Према члану 78 став 3 истог закона, родитељ који не врши родитељско право има право и дужност да издржава дете, да са дететом одржава личне односе и да о питањима која утичу на живот детета одлучује заједнички и споразумно са родитељем који врши родитељско право. Сходно ставу 4 истог члана, о питањима која битно утичу на живот детета у смислу тог закона сматрају се нарочито: образовање детета, предузимање већих медицинских захвата над дететом, промена пребивалишта детета и располагање имовином детета велике вредности. Одредбом члана 266 став 1 Породичног закона, прописано је да у спору за вршење односно лишење родитељског права суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета.

Имајући у виду да цитираним законским прописима није изричито наведено да родитељи заједнички и споразумно одлучују када је у питању путовање мајке која самостално врши родитељско право са дететом у иностранство, те налаз и мишљење Центра за социјални рад од 10.04.2019. године да нема елемената за делимично лишавање родитељског права оца детета и то у делу који се односи на давање сагласности за путовање детета са мајком у иностранство само у туристичке сврхе без промене пребивалишта детета, чињеницу да су родитељи током поступка једно другом дали сагласност за путовање детета прво са мајком, а потом и са оцем у 2017. години, те да су пред органом Центра за социјални рад у Ковину обоје изјавили да ће по том питању сарађивати при чему отац жели да зна тачне термине одласка и повратка детета из иностранства, те да је лишење родитељског права према цитираним законским прописима Породичног закона крајња мера и најтежа породично правна санкција за родитеља, то и по налажењу овога суда тужила за сада није доказала објективне и законске разлога за делимично лишење родитељског права у траженом делу, односно да је тужени својим поступцима до те мере угрозио интерес мал.детета да би било оправдано усвајање тужбеног захтева у траженом делу, као и предлога за одређивање привремене мере, због чега је жалба тужилаца морала бити одбијена као неоснована, а пресуда у том делу потврђена. Уколико се промене околности тужиоци моги поново тражити заштиту својих права и права детета.

Како су тужиоци изјавили жалбу и на усвајајући део првостепене пресуде из става првог изреке, то је применом одредбе члана 378 став 3 и 389 ЗПП одлучено као у ставу четвртог изреке ове другостепене одлуке, јер тужиоци као жалиоци у наведеном делу немају правног интереса за подношење жалбе.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 207 Породичног закона.

Суд је ценио и друге наводе жалби, али је нашао да су без утицаја на другачије пресуђење, па их није посебно образлагао.

Имајући у виду наведено, на основу одредбе члана 387 тачка 1 и 4, 391 став 1, 390, 394 тачка 4 и члана 401 тачка 2 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужилаца-противтужених за накнаду трошкова другостепеног

поступка имајући у виду незнатан успех у жалбеном поступку, сходно члану 153, 163 и 165 Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић